

CHAOS

A diákújságírók 1. találkozójának közlönye
Résztevők: Szepsi Alapiskola és Gimnázium
Márai Sándor Gimnázium, Kassa
Ipari Szakközépiskola, Kassa
Királyhelmeci Gimnázium
Nagykaposi Gimnázium

Kedvderítőnek!

Üdv minden kedves Olvasónak, aki arra a merész feladatra vállalkozott, hogy átrágja magát 24 végsőkig elszánt diákújságíró alkotásán. Előljáróban talán arról, mi is ez a CHAOS, s hogy miért „pocsékoljuk” a papírt.

A Nagykaposi Gimnázium vezetősége nagy fába vágta a fejszéjét, mikor diákújságíró-találkozó szervezésébe kezdett. Meg kell hagyni, a szervezők szépen megoldották a feladatot, anyai szeretettel gondoskodtak rólunk 2005. október 20-21-én. A szepsi, királyhelmeci, a Kassai Márai Sándor Gimnázium, a kassai „Ipari” és a házigazdák két csapata összedugta a fejét, és egy maratoni hosszúságú éjszaka eredménye ez az iromány, amit kezdedben tartasz.

Miért pont Chaos az újság címe? Munkánkban talán – sőt biztos – a kezdet volt a legnehezebb, s a megbeszélés egy nagy káosz volt csupán. Még mielőtt végképp egymás torkának estünk volna **J**, valahogy mégis sikerült közös nevezőre jutnunk, s mint az látható: elkészültünk.

Eleinte nehéznek tűnt, hogy összetartsuk a csapatot, de végül „összejött” a dolog, s most már büszke vagyok MINDENKIRE. Felelősségteljesen végezték munkájukat, lelkesen alkottak, gépeltek és tördeltek. A hangulat is egyre jobb lett, köszönhetően „művészeinknek”, akik önfeledt gitározással és vidám énekléssel tették felejthetetlenné az együttlét óráit.

Négy pontban tudnám összegezni a találkozó eredményét: először is – nagyon jól szórakoztunk, másodsor – az előadásoknak köszönhetően tanultunk, harmadszor – egész jó barátok lettünk, végül pedig – itt ez az újság.

Mindenki nevében beszélek, ha azt mondom, nagyon jól éreztük magunkat, s üzenjük a szervezőknek, szívesen jövünk legközelebb is!

Feké György (Királyhelmece)

Bemutatózó rovat

Firkász (Szepsi Diáklap)

Van az úgy, hogy az ember elkezd firkálni, és akkor nincs megállás. Talán azért, mert unatkozik, vagy mert csak egyszerűen szórakozni akar. Ezek az emberek megalkottak egy új (állati)... a firkászokat. Latinul Firkulus Sapulus. Könnyen fel lehet őket ismerni: őrltek, fiatalok és késnek mindenünnen. Írás közben megfigyelhető a vörösödő szemük és habzó szájuk.

Most négy egyed képviseli az újságot:

Gergő - fedőneve „Ghetto Király”. Ha nem toll van a kezébe, akkor gitár (téli is rendesen). Zenekara is van, a Highlanders, ami azért kapta a nevét, mert ... uhh, majd inkább ő elmeséli... rovata a „Zenesarok”.

Kitty-a csapat egyik lánytagja ... talán a legkitartóbb is... egyébként megemlíteném, hogy Slipknot rajongó, úgyhogy csak óvatosan vele. ☺ Na jó, azért nem olyan kegyetlen.

Bea - a lányok képviselőjében. Általában Kitty közelében található meg, mert melleleg barátnők. Együtt szerkesztik az „Extra” részleget. Vagyis rejtvények, horoszkóp stb.

Pisti - a végére maradt a legőrültebb egyén. Mindent csinál, aminek köze van a számítógépekhez. (billentyűvel alszom, kelek) Játékot fejleszt, írok, zenét keverek. (legjobban sikerült „alkotásom” Beethoven I X. szinfóniájának a techno-átírata. Jelenleg én vagyok az újság főszerkije. Egyik rovatom az „Érem másik oldala...”.

Bolyky István (Szepsi)

Bojler (Kassai Gimilap)

Szerbusztok! Mi vagyunk a Bojler-szerelők. Más szemszögből nézve, inkább a szerkesztői annak a kassai gimis lapnak, amit mi Bojlernek nevezünk. S miért pont Bojler? Talán mert mi erősen dolgozunk a gimista szívek felmelegítésén, és az unalmas tanórák érdekesebbé tételén.

Bevallom, mi is, mint néha a bojler, kikapcsolunk egy-egy időre, de ha beindulunk, olyan újságot forralunk ki, miben kedvét leli (a diákok többsége szerint) a naponta két órát takarító, a többit egyhelyben ülő, traccsoló takarító is.

Igaz, újságunknak nincs sok állandó rovata (kivéve a villamosszék, humorka...stb.), de mégis van pár külsős szerkesztőnk, akik kisegítenek minket, ha már felfőttünk, és nem tudjuk lehűteni magunkat.

Bemutatórovat

Főszerkesztőnk Horváth Timi, aki a „kicsi a bors, de erős” szlogennel mindent mindig el tud intézni. Szerkesztőink közül ki lehet emelni egy „Vicus” névre hallgató (nem háziállatka) egyént, aki kiváló cikkeivel és hozzáértésével felvillanyozza Bojlerünket.

Lapunkat megpróbáljuk minél gyakrabban „előállítani”, de sajnos nem csak ebből áll az életünk. Végül is e lap miatt vagyunk itt, és próbálunk a többiekkel összedobni egy közös újságot. S ha ezt a cikket olvassátok, akkor a nagy káosz és a percnként becsapódó aszteroidák ellenére is SIKERÜLT!

Peti (Kassa)

Acéltoll

Igen, sikerült! Sikerült „kifacsarni” ezt az újságot, ami eléggé szürke és lusta diákságunkból!

Általánosítani viszont nem szabad, mert ha nem lennének kivételek, akkor nem született volna meg az iskolánk újsága az: Acéltoll! Vajon elgondolkozott-e valaki azon, hogy miért nem csinál senki semmit, hogy miért vagyunk ennyire lusták, hogy miért vagyunk ennyire igénytelenek, és végül azon, hogy miért nincs az iskolában igazi DIÁKÉLET!!

Mert nem az a diákélet, hogy leszakítjuk azt, ami épp a falon lóg, vagy az, hogy oda köpünk, ahová épp nézünk, meg az sem, hogy amit ell lehet törni, azt el is törjük. Mi csak szeretnénk volna valamit csinálni, ami a miénk, diákoké!! Most Valaki joggal kérdezhetné, hogy az Acéltoll az kié valójában? Válasz: az Acéltoll részben nekünk, de részben a szülőkhöz is szól, s így már nem teljesen diák. Nos amit mi írunk, az teljesen diák, mivel iskolánk tanulói vesznek részt az újság szerkesztésében! Ezzel a csapatmunkával teljesítjük a feladatokat, s így egy olyan újságot hozunk létre, ami elnyeri a diákok tetszését! De abba biztosak vagyunk, hogy lesz egy pár ember, aki ezután aktívan is részt vesz a mi kis diákéletünkben, és ha ez így lesz, akkor MÁR megérte!

Viki (Kassa)

Rikkancs (Királyhelmece)

Iskolánkban már nagy hagyománya van az újságírásnak. A múltban is sok diák szerette volna kamatoztatni alkotói képességeit, ehhez már akkor is lehetőséget nyújtott az iskolaújság.

Kezdetben, Fűrész-Firkász, Tollforgató néven futott, de 1999-től már Rikkancs a neve.

A szerkesztőség 20 tagból áll, mindenki más stílust képvisel, épp ezért olyan színes és érdekes egész áll össze ebből.

Bemutatózó rovat

Különböző aktuális témákat vetünk papírra többek között, állandó hagyományaink forrásként szolgálnak alkotásainkhoz. Megbeszéléseinket általában a nagyszünet keretei között bonyolítjuk le. Jelen van magyar tanárnőnk, Kopasz K t.n., aki a stilisztikai és helyesírási problémáinkra talál megoldást. Miután összegyűlnek érdekesebbnél érdekesebb cikkeink, kezdődhet a kivitelezés. Ezzel azonban akadnak néha-néha kisebb nagyobb gondok.

Különszámmal az idén még nem dicsekedhetünk, habár van egy-két jó ötletünk. Általánosságban véve egy újság szerkesztése nem könnyű feladat, de tehetséges diákokkal semmi sem lehetetlen. A királyhelmei gimnázium lapja reméljük az utó generáció számára is méltó emlék marad. Szerkesztői lelkesedés soha ne lankadjon, mert a jövő értelmiségei számára is határtalan lehetőségek tárulkoznak.

Eszenyi Enikő és Horváth Veronika (Királyhelmei)

Bemutatózó Nagykapos

Nem tudunk fogalmazni, nem tudunk írni, se olvasni, de ha már itt vagyunk, azért megpróbáljuk a kedvetekért meg az újság vastagságáért.

Szóval: 50-60 évvel ezelőtt, amikor a nagykaposi Fábry utca 1 épülete még börtönként működött, senki sem gondolta volna, hogy ez az akkor még rideg és lánccsörgéstől visszhangzó épület egyszer vidám 220 fős létesítmény „rabjainak” ad majd munkalehetőséget rengeteg szabadidejük kitöltésére. A ritka, de intenzív szellemi munkavégzés is beletartozik ebbe, amely most iskolánk IQ skálájának magasabb végletét próbálja bemutatni ez újság szerkesztéséhez való érdemleges hozzájárulásával.

Az idén még természetesen egy számot sem adtunk ki, de alakulóban van; két szép, okos, tökéletes csapat vetekszik a szerkesztésért. Eddig a harmadikosok írták le a börtön, elnézést, gimi gondjait, bajait, de 2005 szeptemberében az igazgatóság egy pályázatot hirdetett, amire az egész iskolából két team reagált. Az egyik a miénk. Újságunk Gimkapocs lesz. Ezt a találó és frappáns címet Eszti azért találta ki, hogy végre valahára ezek a magas IQ szinttel rendelkező gimisták felfogják, hogy a szerkesztők nem azért virrasztanak éjszakákon át a hideg, magányos és farkasüvöltéstől zengő pici szobájukban, amibe csak egy vesekötő szék fér be, hogy végül megköszönjék neki a kupont, hanem azért, hogy az újság összetartsa a sulit.

Óváry Anna és Juhász Norbert (Nagykapos)

Találkoztunk...

Óda a találkozóhoz

Sha-la-la-la-lapok, tollak, sok-sok újságíró,
Mindegyiknek szeme csillog, nevető és síró.
Na-na-na-nagyon frankó, hogy így összejöttünk,
Hogy ha kell még véres esküt, szerződést is kötünk.
Hagyjuk a zűrzavart a fenébe, s egymáshoz nagyon kedvesek
s elnézők legyünk,
Hogy majd egyszer sós könnyekkel szemeinkben, s mosollyal
Emlékezzünk.

2005.X.20.

Óváry Anna

A TALÁLKOZÓ A NÉGY EMBERTÍPUS SZEMÉVEL

SZANGVINIKUS: Az az érzésem, hogy mindjárt kiugrom a bőrrömből! Annyi jó dolog történt velem egy nap leforgása alatt, annyi aranyos, kedves és közvetlen emberrel ismerkedtem meg! Az előadás pedig egyenesen fenomenális volt! Belepillanthattunk az újságírás „kulisszatitkaiba”. Mától teljesen más szemmel fogom olvasni a sajtót! Az is nagyon jó érzés volt, hogy egész előadás alatt a nap pont a hátamra sütött, így még inkább élvezni tudtam a tartalmas és egyben humoros beszámolót! Most, hogy mindannyian együtt próbálunk összehozni egy újságot, magasztos érzések kerítenek hatalmukba: érzem, ahogy a csapat egy szívként lüktet, és ez az oka a hihetetlen boldogságomnak! (Bogi)

MELANKOLIKUS: Itt ülök az osztály sarkában, egyedül. A többiek csak nevetgélnek, együtt. Nem tudom miért kell itt poénkodni, inkább lenne mindenki csendben és végezné a munkáját. Az előbb is az a srác a túloldalt azt mondta, hogy répa színű a hajam, pedig nem, az enyém ticián! Az előadáson meg ráadásul nem láttam semmit, mert a mellettem ülő csaj állandóan mozgolódott.

Mindegy, megírom a cikket, amit rám bízta. Azt megcsinálom a tőlem telhető legjobban, és az este további részében sajnáltatom magam. (timi)

KOLERIKUS: Na jó! Most „leveszem a kezem” erről a találkozóóról! Egész nap próbálom irányítani az eseményeket, hogy mindenki a lehető legjobban érezze magát, ne legyenek „üres járatok” - mert ugye azoknak nincs semmi értelmük! Amíg hagyták, hogy én irányítsak, minden a megfelelő kerékvágásban haladt, és azt hittem, ezt a többiek is észrevették. De nem! Eljött a pillanat, mikor főszerkesztőt kellett választani és ahelyett, hogy a már jól bevált vezetőt választották volna, a szavazásnál engem még csak meg sem említettek. Micsoda hálátlan népség! (Bogi)

FLEGMATIKUS: Már eléggé megy az agyamra, hogy mindenki veszekszik! Kati nem tud találni nevet találni a cikkéhez, Piroskának meg a fogalmazással vannak problémái. Bezzeg, ha nekem kéne arról írni, amiről neki! De nekem nem akaródzik, inkább ülök itt csendesen, és jókat szórakozok a többieken- nem értem, miért nem lehet mindenki

Találkoztunk...

olyan nyugodt, mint én. Ha tőlem kérnének tanácsot, minden problémájuk egyből megoldódna. De engem már senki sem érdekel! (timi)

(A két szerző csak beleképzelte magát a négy embertípus személyébe, nem szubjektív véleményüket írták le.- szerk.)

Timi és Bogi (Kassa + Nagykapos)

A TALÁLKOZÓ HANGULATA

Suliújságok szerkesztőinek találkozója. Nagykapos – gim. 2005. október. 20. Tükörterem. Mindenki mosolyog.

Kicsit félszegen vegyülünk a már összeverődött csapatba. Kis várakozás után mindenki előszedte és bemutatta féltett, dédelgetett kincseit, a suliójságait. Böngészünk, élvezünk egymás írásait. Meg kellett egymást ismernünk ahhoz, hogy együtt tudjunk alkotni valamit.

Rövid bemutatkozás. Ebéd.

Délután két előadást hallgathattunk végig. Az újságírás általános és szakmai oldalát ismertette meg velünk Leczo Bernadett? és Leczo Zoltán. Kellemes meglepetés ért bennünket, száraz, kioktató előadás helyett élettel teli, szórakoztató beszámoló fültanúi voltunk. Megtudhattuk, mit hord egy újságíró a táskájában, hogyan csalhatunk ki interview-t nem éppen legális, de mindenképp biztos módszerekkel. Sok hasznos tanácsot kaptunk, így tényleg volt mire támaszkodni az esti közös újság szerkesztésénél.

Ebéd. Uzsonna. Erőgyűjtés.

Dönteni mindig nehéz. Most se volt ez másképp a főszerkesztő választásnál. Végül Feké Gyurit bíztuk meg. Következett a név és tartalom meghatározása. Ez még nehezebb és hangosabb dolog volt. Kis csoportokra szakadva kezdünk hozzá a munkához.

I.B tanterme. Okkersárga padok. Sercegő tollak. Írunk és egyeztetünk. Írunk és egyeztetünk...

(Ave & timi)

Ajánljuk, hogy ne olvasd el!!!

(vigyázat, hányásveszély)

- A virsli és a diétás szalámi legújabbán rohadt disznófejből készül
- Pisti felfedezése szerint a gofrin, amit a vásárban veszel, tejszínhab helyett mustár van
- McHals legújabb és legtutibb receptje: alma kettévágva, benne mustár és kecsap
- A nagy farkaskutyákat megölik, a kicsiket beteszik a virslibe
- A „treskát” a rabok lapátolják, és néha bele is köpnek
- Agyvelő kirántva. Kérsz hozzá tatármártást?
- Hová mész? Hányni. Kérsz hozzá ingyenes tejes bélpucolást?
- Piros lavór (abba hánytam kiskoromban)
- Az est szlogenje: ”lazíts”

Pisti, Bea, Anna, Gergő, F.Gyuri, Kitty és a hallgatóság...

KÜLVILÁG

Szeva mindenkinek. Mivel ez a rovat még údonságnak számít, ezért bemutatnám (torz) kreálmányunkat. Mint a címe is sejteti, olyan dolgokról firkálgatok majd itt, ami nagyon MÁS. Na, azért nem úgy... Viccet félretéve, agyament találmányok, különleges kütyük, érdekes cuccok, megdöbentő, őrült rekordok és hasonló marhaságok lesznek itt. Szóval fogjunk is bele:

E-mail to space

E.T. hazatelefonál...

Az interneten kutakodva meglepő hirdetésre lettem figyelmes: **Do you ever wanted to talk to an alien? You can do it!** (Mindigis egy űrlénnyel akartál társalogni? Most megteheted!) Rákattintottam a hirdetésre, mire kijött egy oldal, ami olyan szolgáltatást biztosít, amivel az íméledet ráküldik egy rohadt nagy antennaféleségre, ami aztán szépen szétviszi az űrben. Mindezt potom 50 dolcsiért. (Egy darab levél esetén persze.) Mellesleg a statisztikák a következők: 70 év, mire az űrbe, és vissza, feltéve, ha gazdára akadt... ami valljuk be, 0%.

Super Fast Pizza

Megvadulnak a pizzafutárok...

Amerikában rengeteg ember rendel pizzát, és a futárok nem bírják a strapát. Így aztán az egyik ilyen futárcég managere kitalálta, hogy ezentúl útközben fognak sülni a pizzák, hogy megspórolják az időt. Természetesen a futárok már nem motorral, hanem egy arra specializált autóval fognak közlekedni. Egy ember vezet, mint az állat, (egy durva felmérés szerint egy futár feltuningolt motorral, városban 200-zal repesztett), és egy pedig a háttérben süti a megrendelt pizzát. Magunk közt, kevés esélyt látok ennek a működésére.

Bluecasting

Nyomulnak a reklámok

Mostanában mindennütt reklámokba botlunk, plakátokon, tévében, rádióban, az interneten, de eddig valami elkerülte a spam-eket (apró elektronikus hirdetések), mégpedig a mobilunk. De ez most sajna megváltozik. Kitalálták ugyanis, hogy Bluetooth szateliteken fognak a levegőbe küldeni SMS-eket (tudtátok, hogy ez a Short Message System rövidítése?), amik aztán szépen rátelepszenek a mobilunkra... ez van. Csakis úgy tudjuk majd ezt kivédeni, ha letiltjuk a Bluetooth-ot a mobilunkról...

Találkozunk a köv. megjelenéskor! Óhaj, sóhaj nekem!

Bolyky István (Szepsi)